

DEN PYTAGOREISKE KURIREN

www.hylozoik.se

NR 5, ÅRGÅNG 2

VÅREN 2013 (64 Aqu.)

Redaktör och ansvarig utgivare: Lars Adelskog

Redaktionens adress: Institutet för hylozoiska studier, Box 92085, 541 02 Skövde

Redaktörens e-postadress: adelskog@yandex.com

Plusgirokonto nr: 441 76 46 – 9, Institutet för hylozoiska studier

Alla hylozoikstuderande hälsas varmt välkomna

som läsare av och kanske även bidragsgivare till denna nättidning, som härmed offentliggör sitt första nummer för i år, femte numret från begynnelsen. Detta publiceras den 20 mars, dagen för vårdagjämningen. Nummer 1 utkom den 20 mars 2012, dagen för vårdagjämningen, nummer 2 utgavs den 20 juni, dagen för sommarsolståndet, nummer 3 publicerades den 22 september, dagen för höstdagjämningen, nummer 4 den 21 december, dagen för vintersolståndet, och avsikten är att också de i framtiden följande numren skall utkomma vid solstånden och dagjämningarna. Tanken är alltså att ge ut fyra nummer per år; för detta år gäller att sommarnumret skall utkomma den 21 juni, om gudarna är oss nådiga.

Avsikten med denna nättidning är flerfaldig: informera om aktuella händelser, besvara frågor om esoteriken i allmänhet och hylozoiken i synnerhet, publicera artiklar av intresse för dem som studerar esoterik och hylozoik, desslikes kunna vara en knutpunkt och ett förenande band mellan alla dem som studerar våra äldre bröders undervisning i god anda och med rätt inställning.

Italiensk avdelning av Förlagsstiftelsens hemsida invigd

Som tidigare meddelats i DPK har vår italienska vän AN arbetat med att till sitt modersmål överflytta två grundläggande texter, "Verklighetsproblemen, del ett" ur *Kunskapen om verkligheten* och "Esoterisk kosmologi" ur *De vises sten*. Översättningarna är nu klara och putsade, så att de kunnat läggas ut inte bara på denna hemsida utan även på Förlagsstiftelsen Henry T. Laurencys officiella hemsida, www.laurency.com. Dessa publiceringar är förlagda till en särskild italiensk avdelning av Förlagsstiftelsens hemsida. I avdelningen ingår även en av AN översatt text som ger allmän information om Laurencys verk.

Engelska översättningen av *Människans väg* reviderad

Engelska översättningen av *Människans väg*, *The Way of Man*, har visserligen varit publicerad på Förlagsstiftelsens hemsida, alltsedan denna blev offentlig i oktober 1999. Behovet av en genomgripande förbättring av denna översättning har dock med tiden gjort sig alltmer kännbart. Nu är denna revision äntligen genomförd, och den nya text som blivit resultat därav publiceras just nu på internet, på hemsidan www.laurency.com. *The Way of Man* omfattar liksom svenska originalet arton avdelningar, och utbytet av de gamla mot de nya har i dagarna inletts. En av anledningarna till denna textrevision har varit behovet av att förenhetliga terminologin, så att återkommande termer och uttryck i görligaste mån konsekvent återges med bestämda engelska motsvarigheter. Inkonsekvenser och andra liknande ojämnheter i

texten har systematiskt bearbetats till större enhetlighet. I samband därmed har en svensk-engelsk lista över i *Människans väg* och *The Way of Man* använda termer uppgjorts. Denna lista har publicerats på denna hemsida, www.hylozoik.se. Den kan visa sig mer användbar allt eftersom hylozoiken och Laurencys verk blir mer kända i internationella sammanhang. I en icke avlägsen framtid kommer hylozoiken sannolikt att studeras i flernationella grupper, där engelska blir arbetsspråket, och då gäller det även för oss svenskar att ha den engelska terminologin klar för oss.

Kosmisk intelligens

Av e-boken *Kosmisk intelligens* föreligger sedan den 19 mars en ny, ytterligare rättad fattning på denna hemsida.

Frågor av studerande

SM i Budapest har skickat oss några frågor. Den första handlar om kanalisering: ”Varför kan kanalisering komma bara från emotionalvärlden. Kan den inte komma från mentalvärlden? Kommer inte tankar bara från mentalvärlden och emotioner bara från emotionalvärlden? Anser Du sådana budskap, som uppges vara kanaliserade av Saint German, vara lögner, rena fabrikationer?”

Svar: Nej, sådana budskap kommer inte från mentalvärlden. Vanliga människor, som befinner sig i mentalvärlden efter den så kallade döden, kan inte kontakta oss ”levande”. Bara de som har någon grad av objektiv mental medvetenhet kan göra detta. Men de är lärjungar till planethierarkin och sysslar inte med kanalisering.

Tankar kommer inte bara från mentalvärlden. De flesta människor, de som inte har nått mentalstadiet i sin medvetenhetsutveckling, tänker inte genom att använda fria mentalmolekyler, utan tänker med de mentalmolekyler som är involverade i emotionalmaterien. (MV 5.15.1) Det blir något annat. Glöm inte att lägre materia innehåller all högre. Det slags tänkande, som använder bara mentalmateria, är mycket sällsynt i vår nuvarande mänsklighet. Sedan är det en annan sak att det som de flesta människor kallar sina tankar är emotionala medvetenhetsyttringar: känslor (som innehåller viss mental medvetenhet men likväl är övervägande emotionala) och fantasi (som innehåller mera av mental medvetenhet). Givetvis är både känsla och fantasi möjliga i emotionalvärlden, inte bara de rent emotionala begären. De är möjliga i fysiska världen också.

Att kanalisering är emotional framgår av att den sällan handlar om mentala eller intellektuella problem, aldrig förmedlar någon ny kunskap. Den är ”återanvänd” kunskap, som mestadels hämtats från fysiska världen. Människor ”dör” hela tiden, och somliga av dem som nyligen ”dött” äger en avsevärd kunskap, också esoterisk kunskap, som de förvärvat i det fysiska. Naturligt nog sprider de denna kunskap till dem de finner mottagliga i emotionalvärlden, sedan de väl hamnat där. Och de som tar emot den, uppfattar den på sitt eget sätt, liksom man gör här i fysiska världen. Ett fåtal har en mycket exakt uppfattning, men de flesta inte. Och så sprids och växer förvirringen också i emotionalvärlden. Alla religioner, alla sekter, alla politiska partier och ideologier finns representerade också i emotionalvärlden. Och det är där omöjligt att vederlägga någon individuell uppfattning, att visa dess felaktighet, ty emotionalmaterien lyder begäret och antar den form som det önskar. Därför kan var och en där bevisa vad han vill.

Jag skulle inte säga att den föregivna kanaliseringen av Saint Germain vore en lögn eller förfalskning. Människor i emotionalvärlden är ofta i god tro. De tror faktiskt att det är Saint Germain som talar eller Beethoven som spelar en nyskriven sonat eller rent av Petöfi som läser upp några nya dikter. Det är liksom det man kan uppleva i drömmen: de underligaste saker kan hända och man ifrågasätter dem inte det ringaste. Man säger aldrig: ”Så konstigt! Tänk bara! Jag sitter här och småpratar med drottning Elizabeth! Nej, det måste vara en

dröm.” Det händer aldrig att man genomsådar det på detta sätt. Tvärtom fortsätter man att tro på det, därför att man är fullkomligt uppslukad av illusionen. Och dröm är aktivitet i emotionalvärlden. Den enda väsentliga skillnaden mellan att drömma och att vara ”död” är att man i första fallet alljämt har sina båda fysiska höljen att återgå till, medan när man är ”död” man inte har något att återgå till utan att det bara fortsätter.

Mer om detta finns att läsa hos Laurency i *Livskunskap Tre*, uppsatserna ”Spiritualism” och ”Livet mellan inkarnationerna”, vidare i *Kunskapen om verkligheten* 1.34.25-32, *De vises sten* 2.40 och i *Människans väg* 5.19–5.42.

SMS andra fråga handlar om skillnaden mellan grund och orsak å ena sidan och mellan följd och verkan å den andra.

Svar: Laurency gör en noggrann skillnad mellan de två paren: grund och följd (en logisk förbindelse) och orsak och verkan (eller resultat, i materiell verklighet). Se *Kunskapen om verkligheten*, 5.4.19, 5.33.6. 1.1.34 Fakta studerar vi fyra sammanhang: 1) historiska, 2) logiska, 3) psykologiska, 4) kausala. 1) Med historiskt sammanhang menas skeendens tidsföljd (men därför ej nödvändigtvis orsakssamband). 2) Logiskt sammanhang är tankars och utsagors beroende av varandra. 3) Psykologiskt sammanhang är handlingars beroende av sina motiv. 4) Kausalt sammanhang är verkans beroende av sina orsaker. Endast 4) är orsak i materiell bemärkelse. Grund–följd är ett logiskt sammanhang, orsak–verkan det kausala. Människor blandar mycket ofta samman orsak–verkan och grund–följd. Om jag till exempel är ute och vandrar i skogen och ser rök stiga någonstans i fjärran, sluter jag därav att det måste finnas en eld. Min slutsats är ett logiskt sammanhang, en förbindelse av de två tankarna ”rök” och ”eld”, vari ”rök” är grunden och ”eld” är följden i mitt tänkande. Men i fysiska världen är elden orsaken och röken verkan. Vi ser alltså att orsak och grund inte skall blandas samman. Tänkandet går från grund till följd och kan arbeta åt båda hållen: sluta från orsaker till verkningar eller från verkningar till orsaker. Eller annorlunda uttryckt: grunden för mitt tänkande kan vara en orsak eller en verkan. I fysiska världen går det däremot alltid bara i en riktning, från orsak till verkan.

GC har framställt en undran om bruket av ordet ”väsen” i Laurencys skrifter. Ordet borde, skriver GC, användas med avseende på medvetenhetsaspekten, såsom till exempel i *Människans väg* 9.194.5: ”Lärjungen får lära sig att bortse från materiaspekten och utslutande beakta medvetenhetsaspekten. För honom är en planet ett planetväsen och icke en materiekulpa. Och världarna äro för honom icke fyllda med atomer, molekyler och materierformer utan med väsen tillhörande olika naturriken. Detta är ju för hylozoikerna i själva verket samma sak, men nu gäller det att utveckla medvetenheten och förvärva medvetenhet i allt högre världar, och då får man bortse från materiaspekten.”

Men så står det i DVS ”Med väsen avses materiaspekten. Väsen äro alla materierformer med enhetlig medvetenhet.” (2.11.2)

GC skriver: ”Då det varken på hölje eller klot står att det är ena eller andra aspekten skulle det vara mer korrekt, då det inte går att föreställa sig ett väsen utan medvetenhet, att endast skriva: ”Väsen äro alla materierformer med enhetlig medvetenhet.” DVS 2.11.2

Svar: Jag tycker att det kan ha sitt värde att det finns en term som kan användas om både materiaspekten och medvetenhetsaspekten, ibland med betoningen på den ena och ibland på den andra aspekten, också därför att det som på ett visst stadium av medvetenhetsexpansion och för monaderna på detta stadium ter sig såsom hörande till medvetenhetsaspekten, på högre stadier och för monaderna på dessa ter sig såsom hörande till materiaspekten – mer om detta strax. Man får vid läsningen ha ständigt i bakhuvudet det som GC säger, att det inte går att föreställa sig ett väsen utan medvetenhet, liksom det omvända, att det går inte att föreställa sig en enhetlig medvetenhet utan att denna är knuten till ett materiehölje, vilket då får kallas

väsen – båda synsätten är ju grundläggande i hylozoiken. Det sistnämnda bruket av ordet ”väsen”, alltså med betoning på materieaspekten, är särskilt framträdande i *Människans väg*. Detta visar sig inte bara på enstaka ställen, exempelvis i MV 3.10.3, där Laurency använder ordet ”väsen” såsom synonymt med ”hölje: ”Förstajagets tre väsen – eterhöljet, emotionalhöljet och mentalhöljet – fungera sida vid sida, ehuru ibland med avsevärd friktion; vilket medför att vitaliteten minskas och hälsan angräps.” (Ett annat liknande exempel är MV 11.4.1.) Det visar sig framför allt i den genomgående beteckningarna på förstajagets höljen med dessas medvetenhet i namnen på de olika ingående avdelningarna: ”Förstajagets fysikalväsen”, ”Förstajagets emotionalväsen” osv. till och med ”Kausalväsendet”. Vad däremot gäller andrajaget heter avdelningarna ”Kausaljaget”, ”Essentialjaget”, ”Superessentialjaget”. Detta visar nog ganska tydligt att med ”väsen” avses främst materieaspekten, medan ”jag” får beteckna medvetenhetsaspekten. Detta förtydligas i MV 10.2.3: ”Dittills [innan människan blivit kausaljag – kapitlet ifråga har rubriken ”Vad kausaljag är”] har hon endast varit ett kausalväsen, emedan hon haft ett kausalhölje. Alla materiehöljen i alla riken kallas ’väsen’, enär materieinnehållet utgöres av molekyler och atomer med passiv medvetenhet. ’Jag’ i ett dylikt hölje blir monaden först när den förvärvat självmedvetenhet i det. Det är en väsentlig skillnad.” (Se vidare MV 7.1.5, 7.2.9, 7.16.4, 11.2.5.)

Människans eterhölje (49:1-4) är ett väsen med enhetlig medvetenhet, och från de ingående ”livens” (den evolutionsmateria som utgör eterhöljets centra) synpunkt skulle detta hölje nog betraktas ur medvetenhetsaspekten, medan den styrande monaden (det vill säga människan) betraktar sitt eterhölje snarare ur materieaspekten. Något motsvarande får sägas gälla i det kosmiska eteriska, det vill säga vårt planetariska kollektivväsen (planetväsen) tillhörande femte och sjätte naturrikerna 43–46 ser sig nog i första hand såsom ett medvetenhetsenhet, medan däremot planethärs karen, en monad som uppnått fjärde kosmiska riket (22–28), betraktar detta kollektivväsen såsom sitt kosmiska eterhölje, alltså snarare ur materieaspekten. Sålunda kan man förstå att termen ”väsen” kan göra tjänst att beteckna både materieaspekten och medvetenhetsaspekten, inte bara därför att i verkligheten båda aspekterna alltid är förenade, utan också därför att ”samma sak” framträder mer såsom medvetenhet eller materia beroende på det stadium som betraktaren (monaden) uppnått i medvetenhetsexpansionen.

En grupp i sydvästra Sverige, vilken gemensamt studerar kompendierna i serien *Lärjungens väg*, har frågat om det som sägs i den senast publicerade delen, Del Sex, stycke 7.10: ”Aspiranter, provlärjungar och antagna lärjungar arbetar aldrig i stora grupper, utan ensamma, i grupper om två eller tre och som flest nio medlemmar. Dessa tal har nämligen en esoterisk betydelse, vilket de måste beakta, om de vill nå framgång i sitt arbete.” Gruppen har bett om ett särskilt förtydligande av talet nio i detta sammanhang och undrat om det har något samband med antalet initiationer, vilket ju är nio. Svaret är: Nej. Det har i stället ett närmare samband med de nio särskilda typer av andrajag som uppstår därigenom att de tre huvudslagen av andrajag – kausaljag, essentialjag (46-jag) och superessentialjag (45-jag) – vardera kan vara kausalt, essentialt eller superessentialt betonade. För närmare utredning av dessa förhållanden hänvisas till *Kosmisk intelligens* 3.7.13.

De gamla

KS i Frövi har för en yngre släkting framställt en fin och tänkvärd betraktelse över våra äldsta bröder, ”De gamla”.

De var gamla. Oerhört gamla.

Under eon efter eon hade de utvecklats till vad de nu var. Gudar.

Gudar med alltomfattande makt och visdom. De kunde göra vad de ville, men eftersom de hade fullständig visdom, kunde de inte göra annat än att följa universums lagar.

Inifrån den första lagen, Kärlekens lag, utgick alla andra lagar. När de så följde lagarna kunde de inte göra fel.

De hade vandrat länge i Kosmos. En efter en hade de erövrat nivå efter nivå av allt högre medvetande. Genom den mörka, hårda mineralen där de enbart var, bara fanns. Tills de först anat och sedan känt ljuset i växtriket. Där de började den långa utvecklingen av det emotionala.

I djurriket fortsatte den mödosamma utvecklingen tills de i slutet av sin vistelse i detta rike började ana det mentala. Ett mentalt embryo som visade vägen till nästa rike. När tillräckligt många på samma nivå utvecklats det mentala tillräckligt bildades en gruppsjäl i detta djurrike. Denna gruppsjäl började tillägna sig ett medvetande om tillhörighet och tillgivenhet inom gruppen. Detta ledde till nästa steg, gemensam kausalisering till människoriket. Denna långa vandring hade varat i flera eoner.

I människoriket blev vandringen oerhörd plågsam och strapatsrik. Alla misstag begick de, alla skändliga dåd utförde de. I inkarnation efter inkarnation tills de lärde sig att allt slog tillbaka på dem själva med exakt samma kraft som de själva utfört dåden. När de så efter erfarenhet lärt sig att allt som inte är kärlek är hat, och levde därefter, blev de fullgångna människor.

De kunde då hjälpa sina medmänniskor som inte kommit lika långt i sin utveckling på bästa sätt. Det var detta förhållningssätt som gjorde dem berättigade till att inträda i nästa rike.

Ett rike där de inte längre behövde någon bräcklig organisk kropp. Ett rike där de var ett med alla som där vistades, men fortfarande hade kvar sin individuella medvetenhet. Ett rike där de kunde ana den sanna kosmiska enheten. Detta var essentialriket.

De arbetade nu för evolutionen, alltings utveckling. Totalt uppoffrande och utan tanke på sin egen utveckling. Detta förhållningssätt utvecklade deras medvetande vilket medförde att de själva gick från evolution i solsystemen till expansion i kosmos.

De hanterade kosmiska energier och materia. Skapade solsystem, utvecklade solsystem. Allt efter Lagen.

Och nu var de här, i kosmos' högsta instans. Tillsammans med tusentals andra kollektiva grupper som nu var en enda enhet med kosmos. Deras medvetande innefattade allt. De var i sitt medvetande var de ville eller överallt i kosmos i alla tider.

Det de nu skulle genomföra var den yttersta handlingen, skönheten i utförandet var trots deras allsmäktighet nästan överväldigande. Deras förväntan fyllde det kosmiska rummet med gudomliga vibrationer som varje väsen i alla solsystem och alla planeter förundrat kände eller anade.

Den av dem som funnits längst av dem, känd som "Den Äldste" trädde fram i all sin härlighet för att leda dem i den heligaste akt de kände till.

Skapande av ett nytt kosmos.

Det var inte första gången detta hände för Den Äldste. Han hade utvecklats i en föregående kosmos och varit med att utveckla den till fulländning, tillsammans med andra väsen skapat denna kosmos. Han var tusentals eoner gammal och denna handling var hans sista.

Med ledning av Den Äldste riktade de sin vilja mot en punkt i urmaterien utanför denna kosmos. En punkt började framträda i den svarta massan. Den svällde till en bubbla och började expandera med en enorm hastighet. Med en explosionsartad färgkaskad rusade atomer och energi in i den expanderande bubblan. Bubblan fortsatte att expandera tills den hade fyllt det rum som var bestämt. Alltmedan atomer och energi fortsatte att fylla det nyskapade kosmos vände sig den Äldste till de andra och meddelade:

Denna kosmos skall heta Vintergatan, låt utvecklingen börja!

Sedan försvann han.

Slut.

Om pytagoreiska aktiveringsmetoder (fortsättning)

Människans mål – femte naturriket

I del ett av denna uppsats sadet att en av de avgörande faktorer individen måste beakta i allt arbete med den egna medvetenhetsaktiveringen är det naturrike han befinner sig i och det närmast högre rike han söker nå. För oss människomonader är detta närmast högre rike femte naturriket, även kallat essentialriket eller enhetsriket. Detta är människans mål, oavsett om hon vet om det eller ej och oavsett om hon vill det eller ej. Ingen enda av hennes otaliga feluppfattningar om livet, hennes illusioner och fiktioner, kan ändra på detta faktum. Därför är det bättre för henne att vilja sträva för att uppnå det än att vilja något annat, och det är bättre att sträva avsiktligt, målmedvetet, ändamålsenligt, förnuftigt än motsatsen. Alla metoder för medvetandets utveckling, som de esoteriska skolorna lär sina elever, har detta till syfte; att ge dem de redskap de behöver för att kunna övergå från människoriket (fjärde naturriket) till femte naturriket. Vägen, som det så mycket talas om i all esoterisk undervisning, är just denna väg från fjärde till femte naturriket.

Det är viktigt förstå att denna övergång till femte naturriket icke är något självändamål, allra minst skall eftersträvas av individen såsom lösning på hans egna personliga problem. De individer, förutvarande människomonader, som redan gjort denna övergång har visserligen därmed kunnat lösa de rent mänskliga individuella problem som är ouplösligt förbundna med livet i tre lägsta världarna (47:4–49:7), såsom fysiskt lidande (sjukdom, åldrande och död) och emotionalt lidande (otillfredsställda begär och annat psykiskt självplågeri). Men inträdet i femte naturriket, och i själva verket individens hela långvariga och målmedvetna förberedelse för detta inträde, för med sig axlandet av många nya plikter och mycket nytt ansvar, så att om någon tänkte sig femte naturriket som ett tillstånd av enbart avkoppling och vila, lycka och behag, men inte hårt och självupppoffrande arbete för att hjälpa monaderna i lägre riken framåt och uppåt, så måste man försöka taga denna allvarliga villfarelse ur honom.

Ty villfarelse är just vad den är, och den kallas ”avskildhetens villfarelse”, vanföreställningen att individen kan nå lycka för sig själv enbart, alltmedan hans medväsen lider.

Det som tvärtom kännetecknar medvetenheten i femte naturriket är enheten, ett tillstånd där det inte finns någon förnimmelse av uppdelning eller avskildhet mellan ”jag” och ”du”, mellan ”oss” och ”de andra”. Det finns bara en förnimmelse av ”vi”, som omfattar alla levande väsen i de fyra lägre naturrikena och fler grupper i femte naturriket allteftersom monaden når högre nivåer i detta rike.

För att kunna börja förstå detta, femte naturriket och övergången dit, måste man ha vissa hylozoiska grundbegrepp klara för sig.

Femte naturriket omfattar två av solsystemets sju världar: den lägre essentialvärlden (värld 46) och den högre superessentialvärlden (värld 45).

Tanken måste klart hålla isär två begrepp: naturriken och världar. Det är vanligt att nybörjare i hylozoik blandar ihop dessa två.

Ett naturrike är ett kollektiv av monader som har uppnått samma större stadium i sin medvetenhetsaktivering. De till riket hörande monaderna befinner sig på olika nivåer inom riket; i stort sett gäller att rikets yngsta medlemmar, de som senast gått över, befinner på lägsta nivå; att onade äldsta, som bereder sig på övergång till närmast högre rike, står på högsta nivå.

En värld är en struktur av ett visst slags atommateria. Vad gäller solsystemen är var och en av deras sju världar uppbyggd av dels ett eget slags atommateria, dels sex slag av molekylar-materia sammansatta av dessa atomer, alltså tillsammans sju olika huvudslag av materia inom varje värld.

Ett av hylozoikens grundläggande fakta är att medvetenhet alltid är knuten till materia eller, samma sanning annorlunda uttryckt: medvetenhet och materia är två oskiljaktiga aspekter av

samma verklighet. En tredje, lika oskiljaktig aspekt av verkligheten är rörelsen eller viljan, vilket betyder att rörelse alltid måste vara rörelse i materien och materien alltid måste vara i rörelse.

Det just sagda betyder även att de olika slagen av atommateria, vilka bildar de många olika världarna, är bärare av lika många olika slag av medvetenhet och lika många olika slag av rörelse eller vilja.

En monad kan leva i en viss värld utan att vara medveten därom. Vi människor lever inte bara i fysiska världen utan också i emotionalvärlden och mentalvärlden, men om sitt liv i de två högre av dessa världar är de flesta omedvetna och är därför fysikalister – förvissade om att det bara finns en värld, den fysiska. Det finns för monaden många grader av uppvaknande till medvetenhet i en högre värld, alltifrån en fullständig omedvetenhet till full medvetenhet. För att leva fullt medvetet i en värld måste monaden först och främst ha ett hölje av den världens materia. Dessutom måste den ha lyckats aktivera detta höljes passiva medvetenhet till den grad att monaden kan vara självaktiv och självmedveten i höljet. Slutligen måste monaden ha förvärvat objektiv medvetenhet i detta hölje, varmed följer objektiv medvetenhet också om världens existens, förmågan att uppfatta dess materiella verklighet, former, det egna höljet och andra väsens höljen osv. Först därefter existerar denna värld för monaden lika klart som fysiska världen för de inkarnerade människornas flertal.

I vår tid blir allt fler människor mer medvetna om emotionalvärldens existens. Denna medvetenhet beror på deras förmåga att besöka emotionalvärlden medvetet på natten, när organismen sover. Under dessa besök har de en viss emotional objektiv medvetenhet, så att de kan ”se” i emotionalvärlden förekommande former, väsen osv.

Däremot är mentalvärlden och kausalvärlden i stort sett otillgängliga för människor, utom för dem som är medvetna lärjungar till planethierarkin. Återigen framhålls att man kan leva i en värld utan att vara medveten om denna världens existens. Människor lever i emotionalvärlden genom sina känslor, och somliga människor lever därför mer i emotionalvärlden än i fysiska världen. Motsvarande om mentalvärlden gäller för mycket intellektuella människor. Men individer av båda dessa kategorier kan samtidigt vara övertygade fysikalister.

Femte naturriket omfattar tre eller två världar, beroende på om man räknar med kausalvärlden eller inte. Om man räknar med kausalvärlden, är det bara atomslaget, dess medvetenhet och vilja (47:1), som man säger höra till femte naturriket. Detta beror på att de två lägre slagen av kausalmedvetenhet och kausalvilja (47:2,3) förvärvas redan i människoriket, på dess högsta utvecklingsstadium, idealitetsstadiet (kausalstadiet). Femte naturrikets egentliga och viktigaste världar är därför essentialvärlden (46) och superessentialvärlden (45).

Det är viktigt förstå att det slag av medvetenhet och vilja, som hör till ett bestämt atomslag och dess sex molekylarslag, skiljer sig fullständigt från alla de andra slag av medvetenhet och vilja som hör till högre och lägre atomslag. Fysisk medvetenhet (49), som yttrar sig bland annat som sinnesförmimelse, är totalt olik både emotional medvetenhet (48), begär, och mental medvetenhet (47), tanke. Essential medvetenhet (46) skiljer sig fullständigt från all lägre medvetenhet (47–49).

Vidare gäller att ett högre slag av medvetenhet kan förstå alla lägre slag, medan ett lägre slag inte kan förstå ett högre, så att detta högre icke ens synes existera för det lägre. Tanken kan förstå begären och tolka sinnesförmimelserna rätt, men sinnesförmimelserna (syn, hörsel, känsel osv.) kan inte fatta vare sig begäret eller tanken. Begäret kan sortera sinnesförmimelserna i behagliga och obehagliga, medan sinnesförmimelserna själva är blinda för denna urvalsmöjlighet.

Av detta följer att tanken (47) inte kan fatta den essentiala medvetenheten (46) och naturligtvis ännu mindre den superessentiala (45). Tanken kan endast bilda sig en svag och oklar föreställning om essential medvetenhet och känslan kan genom denna föreställning attraheras till, längta efter det essentiala. Högre medvetenhet måste upplevas för att förstås. Lika kan

kännas endast av lika.

Men ändå är dessa försök av lägre medvetenhet att fatta högre av en oerhörd betydelse. Dessa försök är nämligen, hur tafatta och skenbart ineffektiva de än är, nödvändiga för aktiveringen av dessa högre slag av medvetenhet.

Aktiveringen av kausalmedvetenheten

Intet slag av högre medvetenhet kan förvärfvas utan att monaden skaffar sig ett hölje av motsvarande materia. Och detta hölje bygger monaden själv genom att attrahera den materia som skall ingå i det. Hur gör monaden detta?

Först skall förklaras hur monaden inte gör detta. Den gör det aldrig med direkt metod, aldrig genom materieaspekten, till exempel genom att föreställa sig, visualisera, hur den bygger redskap för sitt uppstigningsarbete. I esoteriken talas visserligen om att lärjungen genom sin meditation bygger en bro mellan det han är, det vill säga förstajaget (47:4–49:7), och det han skall bli, det vill säga andrajaget (45:4–47:3). Men det är en villfarelse att den verksamma metoden skulle handla om att i fantasin bygga några former i överfysisk materia, något högre hölje eller centrum eller någon bro till ett dylikt. En dylik fantasimetod är en inbillad metod, en fruktlös metod, ty den leder icke till målet. Arbete enligt en dylik metod kan bara medföra att monaden bygger tankeformer i fantasins världar, det vill säga mental- och emotionalvärlden. I medvetenhetshänseende skiljer sig dylika former inte från vilka begärs-, önske- eller fantasiformer som helst, vilka människor skapar mer eller mindre avsiktligt. Allmänt kan sägas att visualisering eller skapande fantasi är en metod med begränsad tillämpning. Den är emotional-mental och når inte utöver dessa medvetenhetsslag. Den duger utmärkt till att styra emotional- och eterhöljerna med men kan inte användas för kausalhöljets aktivering.

Återigen betonas att det inte är uppmärksamhetens föremål (dess materieaspekt), såsom ett hölje, ett centrum, en bro etc., som höjer medvetenhetens nivå, utan det är själva uppmärksamhetens kvalitet. Alltså riktar monaden aldrig detta arbete direkt på föremålet, utan alltid indirekt. Direkt uppmärksammar den endast medvetenhetsaspekten, genom att först oavsiktligt, sedan allt mer avsiktligt, ändamålsenligt, odla sådana medvetenhetstillstånd som är de högsta möjliga för monaden i dess nuvarande inkarnationshöljens medvetenhet.

Sålunda arbetar människan (människomonaden) alltifrån kulturstadiet (högre emotionalstadiet) med att bygga ut sitt kausalhölje genom att förvärva egenskaper och förmågor som ingår i de så kallade essentiala, genom att förädla sina känslor och göra sina tankar mer verklighetsbestämda, genom att tjäna sina medväsen i och för medvetenhetsutvecklingen. Detta arbete medför nämligen att den passiva medvetenheten i hennes emotional- och mentalhöljens högre molekylarslag (emotionala 48:3, senare även 48:2; mentala 47:5, senare även 47:4) aktiveras och de vibrationer dessa högre molekylarslag avger, när de aktiveras, kan attrahera kausal materia (47:3 attraheras av 48:3 och 47:5; senare även 47:2 av 48:2 och 47:4), så att denna involveras i (införlivas med) de lägre höljerna, varefter denna involverade kausalmaterias passiva medvetenhet kan ibland, för stunden, aktiveras, vilket då ger människan hennes första glimtar av kausal medvetenhet. Dessa glimtar är visserligen i början svaga och för individen omöjliga att skilja från andra ”höga upplevelser” av emotionalt och mentalt slag. Denna skenbara oskiljaktighet beror just på att det är endast något närbesläktat i det högre emotionala (48:3 och 48:2) och högre mentala (47:5 och 47:4) som kan attrahera kausal materia och aktivera dennas passiva medvetenhet, allt enligt det gamla pytagoreiska talesättet ”lika dras till lika”. Om människan förstår att ”samla” på sådana ”höga upplevelser”, sträva att få sådana att komma oftare och söka hålla dem kvar genom att reflektera på dem, betyder det att den involverade kausalmaterialia, som svarar mot dessa upplevelser, aktiveras allt mer och därmed kan attrahera ytterligare passiv kausalmaterialia, som också den involveras i emotional- eller mentalhöljet. När en sådan människa sedan avslutar sin inkarnation och hennes emotional- och mentalhölje upplöses, skingras inte denna involverade kausalmaterialia utan

åtföljer monaden till kausalhöljet och tillföres detta. Så växer kausalhöljet från inkarnation till inkarnation. En sådan process kan pågå under ganska många inkarnationer utan att människan för den skull behöver ha någon vetskap om eller förståelse för den som sådan, ens veta att hon har ett kausalhölje. En dylik vetskap eller förståelse är i detta inledande skede inte nödvändig.

När människan sedan vaknar tillräckligt i medvetenhet för att kunna förstå esoterik och hylozoik, kanske hon har förmånen att komma i förbindelse med en skola, som lär henne dels bestämda övningar avsedda att desto mer effektivt aktivera hennes passiva högre medvetenhet, dels den teori som förklarar de hithörande ändamålsenliga processerna samt de lagar och regler som är förbundna med dessa övningar och förfaranden.

Särskilt viktiga sådana övningar är de tidigare nämnda: själviakttagelse, icke-identifiering och själverinring. Med dessa och flera andra samhöriga övningar får hon arbeta alltifrån sina första dagar i skolan. Dessa övningar är bestämt inriktade på att aktivera kausalhöljets kunskaps- och enhetscentra. Alla dessa övningar utgår bestämt alltid från medvetenhetsaspekten, aldrig från materieaspekten. De handlar om att i dagsmedvetenheten framkalla högre medvetenhetstillstånd. Om sådana tillstånd har om så bara något element av kausal medvetenhet, är de av betydelse för kausalhöljets aktivering.

Också det teoretiska studiet av hylozoikens världsåskådning är en aktiveringsmetod, vars oerhörda betydelse ännu knappast insetts av dagens esoterikstuderande. Hylozoiken består ju av idel riktiga ideer, alltså med verkligheten överensstämmande mentala ideer, som är nerdimensioneringar av kausalideer. Genom att ständigt låta tanken arbeta med dessa verklighetsideer aktiverar de studerande sin slumrande kausala övermedvetenhet. Särskilt verksam blir denna aktivering, när de studerande begrundar dessa ideer i tillstånd av självmedvetenhet. Det är därför de i skolan uppmanas: Använd dessa ideer i ditt arbete med själverinring. Minns dig själv i samband med kosmiska ideer. Det är det rätta sättet att öka din kunskap och stärka ditt vara på samma gång.

Om du träget arbetar med själverinring, öppnas så småningom vägen till högre skikt av medvetande inom dig själv. Du har alla högre slag av medvetenhet, övermänskliga och gudomliga egenskaper, förmågor inom dig som outnyttjade, sovande potentialer. Vägen till att aktivera dem går genom själverinring. Dessa slag av högre medvetenhet kan inte nås i ditt så kallade normala dagsmedvetna tillstånd, som egentligen är ett slags sömn. Men de kan nås i tillstånd av själverinring, ty i dessa stunder är du vaknare.

Förståelse, kunskap och vara

Att det är medvetenhetsaspekten, som monaden direkt riktar uppmärksamheten på, framgår även av den avgörande betydelse som skolan tillmäter lärjungarnas förståelse. Man kan rent av säga att i lärjungarnas eget arbete med att aktivera högre medvetenhet börjar allt med förståelsen. Man kan inte tala om "verklig förståelse", ty förståelse finns i många olika, allt högre grader. Det är bara att reflektera över faktum att vår kosmos består av 49 olika, allt högre atomvärldar, begynnande med den fysiska, och att var och en av dessa 49 världar har sitt eget slag av medvetenhet, sitt eget slag av förståelse. Det finns 49 olika, allt högre slag av förståelse i kosmos.

Ingenting är vanligare hos människan än att tanklöst och automatiskt utgå ifrån att det inte finns något högre slags förståelse än hennes egen. (Detta faktum använde hierofanterna i de gamla kunskapsskolorna – som hade sju och ibland ännu fler grader – för att skydda kunskapen för omogna. De behövde aldrig dölja för någon lärjunge i lägre grad att det fanns högre grader än den han hade uppnått, ty en sådan tanke föll honom aldrig in.) Men det högsta slags förståelse hon kan nå utan "högre makters" hjälp är emotional (48:2) och mental (47:5). Och det finns 46 ytterligare allt högre slag av förståelse för monaden att erövra i kosmos.

Vad är då förståelse? Är förståelse kunskap? Nej, uppenbart inte, ty jag kan förvärva mycken kunskap, kan rentav förmedla den till andra, utan att förstå den, förstå den endast

delvis eller inbilla mig att ha förstått den. Förståelse är något annat än kunskap men är samtidigt nära knuten till kunskap, ty med liten kunskap kan förståelsen aldrig bli annat än svag. Ingår förståelsen då i det övriga hos människan, det som inte är hennes kunskap, det som kallas hennes vara? Eller med andra ord alla de inre egenskaper och förmågor, som när de är goda och gagneliga också hjälper henne att nå kunskap? Nej, uppenbart inte, ty en människa kan växa i sitt vara, förbättra sig, övervinna många viktiga svagheter, utan att för den skull förstå verkligheten, livet eller sig själv bättre. ”Enfaldigt helgon” är en tillspetsad men träffande beteckning för en viss kategori med ett mycket starkt vara men likväl svag förståelse.

Förståelsen är i sig varken kunskap eller vara, utan den är en förening, en samverkan, av båda.

Kunskapen är hylozoiken. Kunskapen är även sådana riktiga fakta, som människor samlat i fysiska världen och satt in i riktiga sammanhang. Men hylozoiken är viktigare, eftersom endast denna ger den erforderliga vetenskapen om livets mening, det vill säga monadernas medvetenhetsutveckling, tillvarons förnuftighet (livslagarna) och handlandets nödvändighet (förklaringen att vi får skörda också våra underlåtelser). Hylozoiken ger kunskap om att människan har högre höljen med passiv medvetenhet, vilken kan aktiveras, varigenom hon själv kan förvandlas till högre tillstånd. Först denna kunskap ger motivation för arbetet med att utveckla medvetandet, eftersom strävan då riktas mot verkliga existerande faktorer.

Varat är allt vi är minus det vi vet, minus kunskapen. Varat är alla goda egenskaper och förmågor, allt som hjälper oss att utveckla medvetandet. Om kunskapen ökas, växer inte utan vidare varat. Och om varat fås att växa och bli starkare, ökar inte kunskapen bara därför. Men om både kunskapen och varat fås att växa, ökas förståelsen.

Många av dem som länge studerat esoterik och hylozoik, har iakttagit att det skett en fördjupning av förståelsen hos dem själva under många års studium. Mycket sådant som de i början inte förstod och om vilket de kanske sade, ”Det här är bara ord för mig”, har de sedan förstått. Och mycket sådant, som de i början tyckte sig helt förstå, har de numera insett ha en djupare innebörd. Kunskapen är i stort sett densamma, men deras förståelse av denna kunskap har ökat. Detta sammanhänger med att deras vara under tiden har vuxit. Men detta växande förutsätter att de inte nöjer sig med att förvärva kunskap utan också strävar att förbättra det egna varat. Detta arbete med det egna varat betyder att de gör lämpliga erfarenheter, bearbetar dessa genom reflektion på grundval av den förståelse esoteriken och hylozoiken skänkt dem, strävar efter att så mycket som möjligt vara i bättre medvetenhetstillstånd, att förvärva egenskaper och förmågor. Allt detta innebär att en mer medveten del av människan strävar att kontrollera, styra, en mer mekanisk del. Det är, med andra ord sagt, medvetenhetsaktivering.

De två jagen

Den oförvandlade människan, som aldrig intresserat sig för eller brytt sig om att söka utveckla medvetandet, utgår i sin okunnighet från att hon är en enhet och säger därför alltid ”jag” om allting som sker inom henne och med henne: ”Jag tycker om”, ”jag tycker inte om”, ”jag blev arg”, ”jag blev besviken på honom”, ”jag är ledsen”, ”jag kan inte med den typen” och så vidare. Hon är enhetlig, men på ett lågt stadium. Hon gör inte någon skillnad mellan sådant som bara händer, mekaniskt och automatiskt, inom henne och något mera medvetet hos henne som skulle kunna iakttaga allt detta skiftande och därmed skilja sig ifrån det. Hylozoiskt uttryckt: hon skiljer inte på höljenas medvetenhet och jagets medvetenhet.

Det första tecknet på att människan kan börja förvandlas är förnimmelsen av att icke vara enhetlig, att inte bara kunna utan också vilja skilja mellan det lägre och det högre, det sämre och det bättre i det egna varat, höljenas mekaniska och automatiska aktivitet och det mera medvetna, iakttagande jaget. Allt arbete med att utveckla eller aktivera medvetandet har detta till ändamål: att åstadkomma en ny enhet, men inte den gamla, för alltid förlorade enheten,

som var möjlig så länge jaget var helt identifierat med höljenas mekaniska och automatiska aktivitet, utan en enhet av ett nytt slag, ett kvalitativt högre slag, vilket förutsätter att det fullt vakna och medvetna jaget har tagit full kontroll över sina höljen och att höljena därför inte längre "vill" något annat än vad jaget vill.

I hylozoiken lär vi oss att jaget är monadens medvetenhet och att monaden, så länge den är involverad i lägre världar (egentligen alla världar utom den allra högsta, värld 1), inte kan vara medveten annat än i och genom sina höljen, vilka är gjorda av de olika världarnas materia. Från fysiska världen, den lägsta världen, räknade är de: organismen och eterhöljet i fysiska världen, emotionalhöljet i emotionalvärlden (oegentligt kallad astralvärlden), mentalhöljet i mentalvärlden och kausalhöljet, människans enda relativt odödliga hölje, i kausalvärlden, Platons idévärld. Ännu högre slags höljen i ännu högre världar har människan från början inte, eftersom hon inte är medveten ens i sitt kausalhölje. Sådana ännu högre slags höljen kan hon börja förvärva först sedan hon blivit självmedveten i kausalhöljet och ändamålsenligt arbetar på att förvärva (aktivera) de slag av medvetenhet och vilja som dessa högre höljen är bärare av. Detta förutsätter att hon är lärjunge till en lärare i planethierarkin och av denne erhåller nödvändig undervisning.

I sin undervisning och handledning av lärjungarna är planethierarkins lärare icke så mycket inriktade på de enskilda höljena som på triaderna, vilka ju är monadens instrument eller redskap för kontrollen av höljena. Det är triaderna, som under monadens medvetenhets-evolution och -expansion i solsystemvärldarna (från 49 till och med 43) är monadens närmaste höljen, så att aggregathöljena (eter-, emotional-, mentalhöljet osv.) betraktas snarare såsom respektive triads höljen och därmed endast indirekt såsom monadens höljen. Det berättigade i detta synsätt framgår bland annat av att monaden, när den väl förvärvat förmågan att centra sig i en triads alla tre enheter, uppfattar sig såsom en enhet av de tre olika slags medvetenhet som triaden möjliggör, varvid den högsta av de tre enheterna syntetiserar den trefaldiga medvetenheten.

Så länge monaden är involverad i lägre världar (2–49) är dess medvetenhet, alltså det som kallas "jaget", således alltid monadens medvetenhet i och genom ett visst hölje. När monaden i människoriket huvudsakligen uttrycker sin medvetenhet genom de båda fysiska höljena men ännu inte tillräckligt utvecklat medvetenheten i emotionalhöljet, kallas monaden "fysikaljag". När monaden väl utvecklat (aktiverat) emotionalmedvetenheten så starkt att denna dominerar över den fysiska, är monaden ett emotionaljag. När på motsvarande sätt monaden aktiverat mentalmedvetenheten, så att denna är den starkaste av de nämnda tre medvetenhetslagen, är monaden ett mentaljag. Och när monaden slutligen aktiverat kausalmedvetenheten så starkt, att denna behärskar mentalmedvetenheten, som i sin tur dominerar emotionalmedvetenheten, är monaden ett kausaljag – dess mål i människoriket. Monadens medvetenhetsutveckling i människoriket är indelad i fem stadier, där varje stadium är bestämt av den höljesmedvetenhet monaden aktiverat till dominerande styrka eller – annorlunda uttryckt – vilket slag jag monaden lyckats bli: när monaden är fysikaljag står den på barbarstadiet (fysikalstadiet), såsom emotionaljag befinner den sig först på civilisations- och senare på kulturstadiet (lägre respektive högre emotionalstadiet), såsom mentaljag på humanitetsstadiet (mentalstadiet) och såsom kausaljag står den på idealitetsstadiet (kausalstadiet).

Givetvis kan man bestämma stadierna i monadens medvetenhetsutveckling också enligt de tre triaderna. Det blir då en indelning i en större skala. Så länge monaden aktiverat medvetenhet endast eller huvudsakligen i sin förstatriad (47:4, 48:1, 49:1), kallas den "förstajag" och befinner sig då i människoriket. När monaden aktiverat andratriadens (45:4, 46:1, 47:1) medvetenhet, så att denna är starkare än förstatriadens medvetenhet, är monaden ett andrajag och är då i femte naturriket. Och motsvarande gäller för tredjetriaden (43:4, 44:1, 45:1): när monaden aktiverat de i denna möjliga medvetenhetslagen till att dominera andratriadens medvetenhet, är den ett tredjejag och tillhör sjätte naturriket.

I allt detta tal om olika höljesmedvetenheter såsom olika "jag" är det viktigt inse att det alltid är fråga om monadens medvetenhet i och genom de ifrågavarande höljen och vidare att det handlar om en enda monad ifråga om varje individ. Detta måste framhållas särskilt med tanke på det hos teosoferna och deras efterföljare (Alice A. Bailey och andra) ofta förekommande talet om människans "lägre jag och högre jag", vilket kritiserades tidigare i denna uppsats. Såsom hylozoiken lär, kan det inte hos en och samma individ, till exempel en och samma människa, förekomma fler än en självmedvetenhet, ifrågavarande monads självmedvetenhet. Talas det om ytterligare en självmedvetenhet hos människan, dessutom av högre slag än den normala mänskliga, kan det enligt hylozoiken enbart vara fråga om självmedvetenhet hos en annan individ, en annan monad (Augoeides). På denna punkt får det hos pytagoreer icke råda någon förvirring.

När människomonaden i sin medvetenhetsutveckling väl nått mentalstadiet och därmed förmått centra sig i förstatriadens mentalmolekyl (47:4), kan den i denna kontrollera triadens emotionalatom (48:1) och därmed emotionalhöljet och all dess medvetenhet och indirekt, genom emotionalatomen, kontrollera triadens fysiska atom (49:1) och därmed eterhöljet, vilket i sin tur styr organismen. Resultatet av denna monads kontroll av de lägre höljen genom förstatriadens mentalmolekyl är mentaljaget – i äldre esoterisk litteratur kallat "den integrerade personligheten" – och först såsom ett sådant kan en människa numera (efter år 1925) bli lärjunge till en lärare i planethierarkin.

Åtminstone i teorin är det lätt att inse varför människan måste ha uppnått mentalstadiet och därmed förvärvat suveränitet i mentalmedvetenheten för att komma ifråga för lärjungaskapet. Lärjungaskap är ju en utbildning, en träning, som har till ändamål att så långt möjligt göra den lärande läraren lik. Detta är lättare att inse, om man jämför med i vanliga mänskligheten förekommande motsvarigheter: murarlärlingen går i lära hos en murarmästare med sikte på att en dag själv bli en murarmästare, läkarstuderanden går i lära hos medicine doktorer för att själv en dag bli en doktor. I alla dessa fall handlar det om ett lärostoff som skall bemästras, egenskaper och förmågor som skall förvärfas, erfarenheter som skall göras, skicklighet som skall erövas.

Att ha genomfört utbildningen och blivit godkänd (av läraren, mästaren, examenskollegiet, planethierarkin) betyder att ha befunnits äga tillräcklig förvärvad sakkunskap, omdömesförmåga och skicklighet i handling för att hädanefter kunna verka självständigt på det valda arbetsfältet och dessutom själv handleda lärlingar, lärjungar, studerande. Detta är likheterna mellan den esoteriska lärjungen å ena sidan och murarlärlingen och läkarstuderanden å den andra. Men vari ligger den väsentliga skillnaden? Den ligger däri att den vanliga mänskliga yrkesutbildningen är helt och hållet begränsat till förstatriadens tre slag av medvetenhet, medan däremot det esoteriska lärjungaskapet väsentligen avser andratriadens tre slag av medvetenhet (47:1-3, 46:1-7 och 45:4-7) och därför måste förutsätta av dem som utses till lärjungar att de är i det närmaste suveräna i förstatriaden, inte har något mer att lära i dennas slag av medvetenhet. Med andra ord: det esoteriska lärjungaskapet börjar där rent mänskliga utbildningar slutar.

Det esoteriska lärjungaskapet är avslutat, när monaden blivit suverän i andratriaden, blivit ett fulländat andrajag, ett superessentialjag, 45-jag. (Det är därför 45-jaget i äldre esoterisk litteratur kallas "mästare".) Det är därför det esoteriska lärjungaskapet måste börja från den punkt i monadens medvetenhetsaktivering, där monaden blivit närmast suverän i förstatriaden, blivit ett integrerat förstajag, ett mentaljag.

Lärjungaskapet är alltså monadens väg från förstajaget till andrajaget. Det kan inte börja från ingenting. Det måste därför redan hos aspiranten på lärjungaskapet finnas vissa föregående kunskaper, insikter, förvärv, som egentligen har med andrajaget att göra. Annorlunda uttryckt: redan som aspirant måste monaden ha börjat, om än aldrig så litet, aktivera andrajagets medvetenhet. Redan att ha bemästrat hylozoikens grundläggande system är ett inslag i detta, eftersom det betyder att ha tillgodogjort sig kunskap som endast andrajaget kan på egen hand förvärva.

Som tidigare sagts, räcker det inte att enbart förvärva kunskap. Också varat måste för-

bättras. Och liksom redan aspiranten kan börja förvärva en kunskap som egentligen hör till andrajaget, så kan aspiranten också börja växa i andrajagets vara.

Det finns för människans vidkommande två huvudsakliga slag av vara: förstajagets vara (47:4–49:7) och andrajagets vara (45:4–47:3). På mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium är förstajagets vara aktuellt och andrajagets vara i stort sett endast potentiellt. Det är aspirantens uppgift och sedan ännu mera lärjungens uppgift att aktualisera detta potentiella vara.

Att dessa två slags vara är radikalt olika sammanhänger med att förstajaget helt och hållet är begränsat till det som kosmiskt sett är den grovfysiska världen och andrajaget helt och hållet hör till det som kosmiskt sett är den eteriska fysiska världen. Detta förklaras med att solsystemets sju världar, 43–49, tillsammans också kallas ”kosmiska fysiska världen”, så att närmast högre sjuttal världar, 36–42, betecknas såsom ”kosmiska emotionalvärlden”, följande sjuttal världar, 29–35, såsom ”kosmiska mental-kauslvärlden” och så vidare. Denna terminologi kan aspiranterna lätt missförstå, men med rätt förståelse får de allt fler viktiga sammanhang och motsvarigheter, analogier, klara för sig.

En särskilt intressant utgångspunkt för begrundandet av dylika analogier ligger i faktum att de tre lägre världarna i solsystemet, 47–49 förhåller sig till de fyra högre, 43–46, såsom det grovfysiska, 49:5-7 (hos människan organismen), förhåller sig till det eteriska, 49:1-4 (eterhöljet). Därför talar man i esoteriken om världarna 47–49 såsom kosmiska grovfysiska och världarna 43–46 såsom kosmiska fysisk-eteriska. Liksom det fysiska lidandet är begränsat till organismen, 49:5-7, men inte upplevs i eterhöljet, så är lidandet över huvud taget begränsat till människans världar 47–49 och finns egentligen inte i de övermänskliga världarna 43–46. De eteriska världarna, antingen vi menar solsystemiska etern, 49:1-4, eller kosmiska etern, 43–46, är därmed en tillvaro av relativ fullkomning, harmoni och glädje, befriad från lidande (sjukdom, åldrande, död), vilket allt möjliggör oavlatligt arbete för alla medväsens utveckling.

Det är i förstajagets vara problemen finns: lidandet, hindren för medvetenhetens utveckling, och dessa hinder är i synnerhet emotionala illusioner och mentala fiktioner. Men samtidigt är förstajagets vara – dess tre slags höljen (47:4-7, 48:2-7 och 49:2-7) och dessas medvetenhet – människomonadens enda aktuella vara, enda möjlighet och redskap för att förvärva andrajagets medvetenhet och vilja. Endast genom att rätt använda de resurser, som finns i det lägre, når monaden det högre.

Det är i andrajagets vara problemen finner sin lösning. Människan, alltså monaden, skall bli kausaljag, sedan – inte längre som människa – 46-jag och därefter 45-jag. Såsom kausaljag övervinner monaden livsokunnigheten, såsom 46-jag isoleringen och såsom 45-jag kraft- och viljelösheten. Kausaljaget når allvetenhet i människans världar. 46-jaget är ett med allt levande, har gemensam och delad medvetenhet med allt liv inom planeten, ett tillstånd kallat enhet eller kärlek-visdom. 45-jaget vidgar detta tillstånd till solsystemet och når dessutom allmakt i människans världar (47–49). Såsom andrajag har monaden därmed löst det isolerade förstajagets alla problem: okunnigheten, lidandet, isoleringen, kraft- och viljelösheten.

Fortsättning och avslutning i sommarnumret.

Tack

Vi tackar alla bidragsgivare för frikostiga penninggåvor som influer till verksamheten. Vi tackar KS för ”De gamla”. Vi tackar också våra trogna medarbetare GC i Avesta, CK i Skövde och MG i Skogås, som fortsätter att lämna oss rättelser av iakttagna fel i texter publicerade på våra hemsidor, på såväl www.hylozoik.se som www.veidos.se. Red. beklagar endast att han inte alltid hinner införa rättelserna så snart som han skulle önska.

Stöd mottages tacksamt

Finner Du denna nättidning värd att stödja även ekonomiskt, så kan Du sätta in Ditt bidrag på plusgirokonto nr 441 76 46 – 9, Institutet för hylozoiska studier. Allt gåvor, stora som små, mottages tacksamt. Du stöder oss även genom att köpa böcker och andra skrifter från Foinix förlag.

Bilaga:

Böcker från Foinix

ETERHÖLJET Efter äldre och nyare källor sammanställt av Lars Adelskog.

Denna bok handlar om människans fysiska energikropp, eterhöljet, även kallat eterkroppen, ljuskroppen och bioplasmakroppen. Boken gör en samlad framställning av några av de viktigaste delarna av den kunskap om eterhöljet som finns på skilda håll såväl i den äldre esoteriska kunskapstraditionen som i nyare forskning och erfarenhet. Bokens grundtanke är att eterhöljet är människans väsentliga fysiska kropp, viktigare än organismen i egenskap av formbildande matris, energigivare och förnimmelsecentrum, att organismen för sin existens, sitt liv och sina fysiska funktioner är helt beroende av detta sitt energihölje. Detta är ingen ny idé utan en urgammal esoterisk tanke. I tio avdelningar ges en allmän introduktion till ämnet, avhandlas eterhöljets åtta viktigaste centra för energiutbyte och förnimmelse, eterhöljet i människans liv från avlelsen till döden, eterhöljet vid hälsa och sjukdom, esoterisk läkekonst med utgångspunkt i eterhöljet, eterhöljets roll i människans medvetenhetsutveckling och eterhöljet i planetariska sammanhang, därtill den esoteriska världsåskådningen i allmänhet och den esoteriska energiläran i synnerhet.

Tryckt år 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 352 sidor. Pris: 250 kr. Tre av bokens tio avdelningar kan även laddas ned från www.hylozoik.se

FJÄRDE VÄGEN Föredrag och svar på frågor enligt G. I. Gurdjieffs undervisning av P. D. Ouspensky.

En nutida klassiker och en ypperlig införing i fjärde vägens system för medvetenhetsutveckling och Gurdjieffs idékrets. Gurdjieffs grundtanke var att människan lever långt under sin rättmätiga nivå. Hon har i sitt "normala" tillstånd så ringa medvetenhet att hon egentligen kan betraktas som sovande. I denna hennes sömn förefaller livet kaotiskt och meningslöst. Människans uppgift, ändamålet med hennes liv, är att nå ett högre medvetenhetstillstånd, att vakna. Detta mål kan nås endast med kunskap och ansträngning. Traditionellt har tre vägar erbjudits dem som vill göra sitt yttersta för att utveckla medvetenheten: fakirens, munkens och yogins vägar. Fjärde vägen skiljer sig från de hävdvunna vägarna däri att den inte kräver någon yttre försakelse av världen. På fjärde vägen måste all förändring av människan ske i det inre.

Engelska originalets titel: *The Fourth Way*. Översättning av Lars Adelskog. Tryckt år 2001. Kartonnerad, trådbunden. Xiv + 464 sidor. Pris: 250 kr. Hela boken finns även att ladda ned från www.veidos.se

LITET ESOTERISKT LEXIKON

Sammanställt på grundval av Henry T. Laurencys verk *Kunskapen om verkligheten* och *De vises sten*. Förklaring av esoterikens terminologi i uppslagsbokens form. Såväl längre artiklar som kortfattade definitioner. Drygt 500 uppslagsord täckande den väsentliga terminologin inom hylozoiken (Laurency) och allmänna esoteriken (teosofin och Bailey).

Andra, utökade och förbättrade upplagan av år 1996. Kartonnerad, trådbunden. 80 sidor. Pris: 75 kr.

Från andra förlag

DEN JESUS SOM ALDRIG FUNNITS. En kritisk granskning av Bibelns Jesus och kristendomens uppkomst. Av Roger Viklund.

Viklund sammanfattar den forskning som pågått de senaste årtiondena och som alltmer lutar åt att Bibelns Jesus inte har funnits. En unik bok, inte bara i Sverige utan kanske i hela världen, tar ett helhetsgrepp som få andra böcker. Trots den stora mängd fakta och information boken innehåller är den skriven även för den intresserade lekmannen. Viklund skärskådar även Gamla Testamentet, dess etik och framför allt Israels äldre historia i ljuset av den moderna arkeologin. Den bild som växer fram är i många stycken helt annan än den Bibeln ger. Viklund debatterade i TV1 den 10 januari 2006 med religionshistorikern professor Britt-Marie Näsström, som i allt väsentligt gav honom rätt.

Utgiven av Bokförlaget Vimi 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 596 sidor. Pris: 300 kr. Obs! Detta är första upplagan. Viklund har senare utgivit en andra, utökad upplaga.

ÄR VÄRLDEN UPP OCH NER? Artiklar i urval om Palestina, de nykoloniala krigen och sionismen. Av Lasse Wilhelmson.

Boken består av ett urval av artiklar av och intervjuer med Lasse Wilhelmson med tonvikt på palestinafrågan och sionismen. Den omfattar den första åttaårsperioden av 2000-talet då stora förändringar skett i världen. Det gäller terrordåden den 11 september 2001..., ockupationen av Irak 2003, massakern på civila i Gaza kring nyåret 2009, ekonomisk kris, Storebrorslagar, terrorism, klimatförändringar och pandemier. Den bild som mainstream media ger härvidlag, styrs av samma maktelit som beslutat om de folkrättsstridiga krigen och förorsakat den ekonomiska krisen. Resultatet blir att ockupation framställs som befrielse som Irak, att massaker på civila framställs som självförsvar som i Gaza och att Sveriges första krig på över 200 år framställs som U-hjälp som i Afghanistan. Vi får ett språkbruk där det mesta blir upp och ner. "Är världen upp och ner?" är författarens bidrag till att vända den rätt genom att ge alternativa fakta, perspektiv och idéer som kan befria vårt tänkande från det orwellska sanningsministeriets påbudna uppfattningar.

Författarens förlag 2009. Trådbunden med mjuka pärmar. 175 sidor. Pris: 100 kr.

ATT FÖRSTÅ DET JUDISKA INFLYTANDET. Av Kevin MacDonald.

Alltsedan antiken har judiska befolkningar upprepade gånger nått en ställning av makt och inflytande inom västerländska samhällen. I denna boks första del diskuteras judiska bakgrundsegenskaper, som gynnar förvärvet av inflytande: etnocentrism, intelligens och rikedom, psykologisk intensitet, aggressivitet, med fokus huvudsakligen på etnocentrismen i dess historiska, antropologiska och evolutionära sammanhang. Bokens andra del avhandlar sionismen, som i nutiden är det viktigaste exemplet på den judiska etnocentrismen. Sionismens historia kastar ljus över en inom hela det judiska samfundet pågående dynamik, vari de mest radikala elementen till slut drar hela samfundet med sig. I den tredje delen granskas den neokonservativa rörelsen, som med George W. Bush kom till makten i Förenta staterna. I förbund med praktiskt taget hela det organiserade amerikanska judiska samfundet är neokonservatismen en judisk förtruppsrörelse med nära förbindelser med de mest extrema, nationalistiska, aggressiva, rasistiska och religiöst fanatiska elementen inom Israel.

Kevin MacDonald är amerikan, professor i psykologi vid California State University i Long Beach. Han är främst känd som författare till en trilogi om judendomen som gruppevolutionär strategi. Den sista av dessa tre böcker har utgivits även på svenska: *Kritikkulturen: En evolutionär analys av judiskt engagemang i 1900-talets intellektuella och politiska rörelser*.

Engelska originalets titel: *Understanding Jewish Influence*. Översättning av Lars Adelskog. Logik förlag 2012. Limhäftad med mjuka pärmar. 176 sidor. Pris: 150 kr.

Restupplagor

NEXUS Nya Tider

Tidskrift som utgavs åren 1998-2000 under Lars Adelskoghs chefredaktörskap. Nästan alla nummer finns alltså att få, det vill säga nr 1/1998, nr 2/1998; nr 1/1999, nr 2/1999, nr 3/1999, nr 4/1999, nr 6/1999; nr 1/2000, nr 2/2000. Pris: 30 kr styck. Alternativ hälsa, den dolda makten (frimureri, Bilderberggruppen etc.), andlighet, kontroversiell forskning.

Slutsålda böcker

Förklaringen av Lars Adelskoggh, **Nattlektioner** av Viola Petitt Neal och Shafica Karagulla, **Robotarnas uppror** av David Icke, **... och sanningen ska göra er fria** av David Icke, **Judisk historia, judisk religion** av Israel Shahak. Dessa böcker kan numera erhållas endast antikvariskt. **Förklaringen** kan laddas ned från internet, nätplats: www.hylozoik.se. Även **Nattlektioner** kan laddas ned som pdf-dokument från www.hylozoik.se

Alla böcker och skrifter beställes hos:

FOINIX FÖRLAG

Box 92085

541 02 Skövde

adelskoggh@yandex.com

För beställningar effektuerade per post uttages porto- och expeditionsavgift. Betalning göres till plusgirokonto nr 441 76 46 – 9 inom trettio dagar efter expediering. Vänligen skicka inga pengar i förskott, låt oss debitera!

”Osynlig förening är starkare än synlig.” Pytagoras